

ης,ές **discretus, bene cogitans**

DISCRIMINADOR: δίορος, ος, ον **diremp tor, discriminator**

DISCURRIR: διατρέχω, διαθετέω, καταθέω, μεταδραμεῖν (μετατρέχω), προσμηχανάομαι **discurrere, excogito.**- **Diestro en:** μηχανόεις, εσσα, εν **solers in excogitando.**- **El primero:** προδιῖστε-μι **prior disjungo.**- **El que dicurre sobre cosas elevadas:** ὑψηφοίτης, ου, ὃ **qui per alta graditur.**- **Sagaz en discurrir:** ἐνθυμητικός, η, ὄν **solers ad cogitandum**

DISCURSO: διάλεξις, εως, η; μῦθος, ου, ὃ **sermo, dissertatio.**- **Apto para un discurso o disertación:** προσομιλητικός, η, ὄν **aptus ad sermocinationem.**- **Arreglado a preceptos:** τεχνολογία, ας η **oratio ex artis praecepta facta.**- **Arte de componer discursos:** λογοδαδάλια, ας, η **ars orationis componere** **Brevedad del discurso:** βραχυλογία, ας η **brevitas sermonis.**- **Componer discursos:** ῥησικοπέω **orationes excudo** **Conciso, breve:** συντομία, ας, η **oratio concisa.**- **Contradictorio:** διφασία, ας η **sermo non sibi conveniens.**- **De larga duración:** μακρογορία, ας, η **prolixitas orationis.**- **El primer discurso:** πρωτολογία, ας, η **primus sermo.**- **Humilde y llano:** ταπεινολογία, ας, η **humilis et abjectus sermo** **Improvisado:** αὔτοσχεδιάσμα, ατος, τό **oratio extemporalis.**- **Ingenioso en componer discursos:** λογοδαίδαλος, ος, ον **sermonis ingeniosus artifex.**- **Magnífico, majestuoso:** σεμνολογία, σεμνηγορία, ας, η **magnífica. gravis oratio.**- **Principio del discurso:** ἐμδόσιμον, ου, τό **orationis exordium** **Pronunciar un discurso:** ῥητορεύω **rhethorem ago.**- **Que se dirige a alguien:** προσφώνημα, ατος, τό **allocutio.**- **Retórico:** ῥητορεία, ας, η **oratio.**- **Sagrado:** ἁμλία, ας, η; ἱερολογία, ας, η **sacra contio.**- **Segundo discurso:** δευτερολογία, ας, η **secunda actio.**- **Suavidad del discurso:** σμηνος, εως, τό **sermonis suavitas** **Trampas de un discurso:** σκανδαληθρον, ου, τό **sermonis laquei**

DISCUSIÓN: ἀμφιβασίη, ης, η; διευκρίνη

σις, εως, η **discussio, dissentio.**- **Inútil:** εἰκαιοβολία, ας, η **inanis consultatio.**- **Aquello de que no hay discusión alguna:** νηριστος, ος, ον **de quo nulla est contentio**

DISCUTIDOR: ἀντιλογικός, η, ὄν; ἀποκρουστικός, η, ὄν **amicus contentionis, vim habens discutiendi**

DISCUTIR: σκεδάζω, σκεδάω, σκεδάνυμι - ννύω, διευκρινέω, ἐρίζω **discutio.**- **Antes:** προδιευκρινέω **ante discutio** **Que ama las discusiones:** ἐριστικός, η, ὄν **amans diceptationes**

DISECAR: ῥαχετρίζω **disseco.**- **El que disea:** ῥαχιστηρ, ηρος; ῥαχιστης οὔ, ὃ **dissector**

DISECCIÓN: ἀνατομή, ης, η; -μία, ας, η **dissectio**

DISEMINAR: ἀποσπερμαίνω, ἀποσπείρω, διασπείρω (-σπερω, δέσπαρκα ο δέσπορα ἐνδιασπείρω **dissemino.**- **Que disemina:** διασπορεύς, εως, ὃ **qui disseminat**

DISENSIÓN: διχοστασία, ας, η; διθυμία, ας, η; δυασμός, οὔ, ὃ; στασιασμός, οὔ, ὃ **dissentio**

DISENTERÍA: δυσεντερία, ας, η; στρόφος ου, ὃ **morbis, dysenteria.**- **Que padece** **δυσεντερικός, η, ὄν** **dysenteria laborans.**- **Padecer:** στροφόομαι **tormimibus vexor**

DISENTIMIENTO: διχόνοια, ας, η **diversa mentis sententia**

DISENTIR: ἀντιγωνομέω, διάδω, διαφωτέω, διαρροθέω, διεστηκω, διέστημι, διχογωνομέω, -γωνομέω, διχονέω, μερίζομαι **dissentio, dissideo, contra sentio.**- **Que disiente:** διχόβουλος, ος, ον **dissentiens**

DISEÑADOR: σκιαγράφος, ος, ον **qui adumbrat**

DISEÑAR: σκιαγραφέω, σκιογραφέω, ὑποτυπώω **adumbro**

DISEÑO: σκιαγραφία, ας, η **adumbratio** **Trazar diseño:** προχαράσσω, -ττω **praeformo.**- **Perteneciente al diseño o bosquejo:** σκιαγραφικός, η, ὄν **pertinens ad linearem adumbrationem**

DISERTACIÓN: διάλεξις, προσδιάλεξις, εως, η *dissertatio*

DISERTAR: διαγορεύω, διαλέγομαι, έπέξειμι, έξηγέομαι (-ησομαι) *dissero*
Disertar con mucho interés: διακριβολογέομαι *accuratissime dissero.*-
El que diserta, habla, disputa: λεπτο-
DISFRAZADO, salir: μετασκευάζομαι
mutata veste migro

DISFRAZARSE: μορφίζω *formam mentior*

DISFRUTAR: άπαυράω, άπολαύω, άπόναμαι, άπόνημαι, άπόνημι (-ονησω), τριγάω *fruor.*- **A la vez:** συναπολαύω *simul fruor.*- **Que disfruta:** δυνηρός, ά, όν *pollens*

DISGREGAR: άποσυνάγω *disgrego*

DISGUSTADO: δίσθετος, ος, όν *male affectus*

DISIDENCIA natural, antipatía: άντιπάθεια, ας, η *mutuus horror*

DISIDENTE: άσύμβαντος, άσύμβατος, ος, όν *qui dissidet*

DISÍLABO: δισσύλλαβος, ος, όν *duobus syllabis constans*

DISIMILITUD: άπέμφασις, εως, η *dissimilitudo*

DISIMULACIÓN: κατάκρυψις, εως, η; κρυπτεία, ας, η; παραπροσποίησης, εως, η *dissimulatio*

DISIMULADAMENTE: γλοιωδως *conniventer*

DISIMULADOR: κρυφίνοος, ου, ό; κρυψίχολος, κρυψίνοος, ος, όν *dissimulator*

DISIMULAR: άκκίζω, άκκίζομαι, άποπλάττω, βλεπετύζω, παραπροσποιέομαι, στέλλω (στελω, έσταλκα, έστολα), συμμύω, ύπερείδω, ύποκλέπτω, ύποκλόπέω, ύποκρύπτω, ύποστέλλω, ύποστέλλομαι *dissimulo, fingo, coniveo, simulate recuso.*- **Disimular, aparentar al mismo tiempo:** συνυποκρίνομαι *una simulo*

DISIMULO, con disimulo: παραβλέδην,

λογιστης, ου, ό *subtilis arguator.*-
Disertar juntamente: συμφιλολογέω *una dissero.*- **Que diserta con gravedad o majestad:** σεμνολόγος, ος, όν *qui graviter disserit.*- **Sobre cosas pequeñas:** λεπτολογέω *de rebus minutis dissero*

παραβολάδην *simulate*

DISIPACIÓN: διασκεδασμός, ου, ό; διάσπασις, εως, η; διάσπασμα, ατος, τό; σκέδασις, εως, η; σκεδασμός, ου, ό; σκορπισμός, ου, ό *dissipatio*

DISIPADO: φροϋδος, η, όν; σκεδαστός, η, όν; σποραδικός, η, όν *evanidus, dissipatus*

DISIPADOR: διασκεδαστης, ου, ό *dissipator*

DISIPAR: `ρυμβέω, `ρυμβονάω, άποσκιδνάω, -σκίδνημι, -σκεδάζω, άποσκορτίζω, άποσυνάω, διαορέω, διασκεδάζω, -σκεδάννυμι, -σκεδανύω, , διασκεδάω, διασκιδνάω, -σκίδνημι, έκκεραίζω, έκσκεδάζω, -σκεδάννυμι, -ννύω, ένδιασπείρω, καταπροχέω, κατασκεδάζω, -σκεδάννυμι, -ννύω, κατασκεδάω, κατασκιδνάω, -ίδνημι, κατασκορπίζω, λικμάω, παραρρηγνυμι, -νν((ρηγνύω, -ρηγω, σκεδδάννυμι, -ννύω, , σκεδάω, σκεδάζω, σκιδνάω, σκίδνημι (σκίδναμαι), σπαθαλάω, σπαθάω, συσκεδάζω, συσκληδάω, ύποσκεδάζω *dissipo, dispello, disjicio, profundo, absumo.*- **Capaz de disipar:** δισκεδαστικός, η, όν; σκεδαστικός, η, όν *habens vim dissipandi.*- **Disiparse:** κατατηκω, κίδναμαι, κίδνημι, ύποκπρορέω *colliquefacio, dissipor, evanesco*

DISLOCACIÓN λυσία, λυσανία, λυσιγυία ας, η; στρέμμα, ατος, τό; διαστροφή, ης, η; `έκπωμα, ατος, τό; `έκπωσις, εως, η; έξάρθημα, ατος, τό; έξάρθησις, εως, η; παράλυσις, εως, η; στρέφος, εος, τό *luxatio, luxatio ossium, artuum, membrorum; inflexio, ex articulis emotio.*- **Corregir una dislocación de miembros** καταρτίζω *luxata membra in suum loco repono.*- **Curación de una dislocación:** διάπλασις, εως, η; μόχλευσις, εως, η *ossis laxati restitutio.*- **Pequeña tablilla usada**

en la dislocación de un miembro: πλαστίγγιον, ου, τὸ ferula quae in luxatione utitur.- Pequeña dislocación: παράρθρημα, ατος, τό; παράρθρη- σις, εως, η parva luxatio

DISLOCADO: ἑξάρθρος, παλίνορος, ος, ον luxatus.-Estar dislocado: ἐξάρθρέω, παραρθρέω luxatus sum, articulis emotus sum

DISLOCAR: ἐξάρθρῶ, παραρθρῶ artus emoveo e sua sede

DISMINUCIÓN: ἠττημα, ατος, τό; ἕφε- σις, εως, η; ἀπαύξεις, εως, η; ἀπόκρου σις, εως, η; ἀπομείωσις, εως, η; ἐλλάττω
DISMINUIRSE: ὑπολείπο, ὑπολιμπάνω minuo.- Al mismo tiempo: συμφθίνω, -φθίω simul imminuo

DISNEA: δύσπνοια, ας, η spirandi difficultas

DISNEÍCO: δυσπνοϊκός, η, ὄν spirandi difficultate laborans

DISOCIAR: διοικίζω dissocio

DISOLUBLE: διαλυτός, η, ὄν dissolubilis

DISOLUCIÓN: ἑκλυσις, ἀπόλυσις, διαφόρησις, διαίρησις, διάλυσις, διάσ- πασις, δίεςις, χαίνωσις, λύσις, σύν- τηξις, εως, η; διάσπασμα, ατος τό disso- lutio, dissipatio, colliquatio.- Des- composición de un cuerpo: συντηγμα, ατος, τό quod liquescendo deteritur Vivir con disolución: στρηνιαύω dissoluto vivo

DISOLUTAMENTE: ἀναγῶλας, βλακῶδας, πα- ρειμένως, τεθρυμμένως dissolute.- Vivir disolutamente: ἐστρηνιαύω dis- solute vivo

DISOLUTO: ἄνετος, ἄσφιγκτος, ἄσφικ- τος, ος, ον; βλαδαρός, ἄ, ὄν; μάλθων, ων, ον; σικελικός, σικελός, η, ὄν disso- lutus, solutus.- Disoluta: λυσιζωνη, ης, η discincta

DISOLVER: διαλύω, διαθρύπτω, καταλύω λαίω, dissolvo, everto.- Acto de: χαίνωσις, εως, η dissolutio.- Disol- ver antes: προκαταλύω ante dissolvo

μα, ατος, τό; ἐλλάτωσις, εως, η; μείωσις εως, η; ὑφαίρησις, εως, η diminutio, im- minutio

DISMINUÍDO: φλαστός, μειωτός, η, ὄν comminutus, imminutus

DISMINUIR: ἀποκολούω, ἀποσμηκύνω, ἐκφυλίζω, ἐκφυρίζω, ἐλαττονόω, ἐλα- ττώω, ἐνθρύπτω, φλαδιάω, κατασμηκρύ- νω, λισφόω, μειόω, μινύθω, ὀλιζόω, ὀλιγόω, ὑφίημι, ὑποβαίνω, ὑπόβημι (ὑπέβην) ὑποβιβάζω, ὑποκορίζομαι im- minuo, extenuo, minuo, comminuo, decresco, diminuo

Absolutamente: ἐξαναλύω prorsus di- ssolvo.- Capaz de: διαλυτικός, η, ὄν vim habens dissolvendi.- Disolver el primero: προδιαλύω prior dissolvo.- Juntamente: συγκαταλύω una dissolvo Que disuelve: διαφορητικός, η, ὄν dis- cussorius.- Que tiene fuerza de: λύ- σιος, ος, ον solvendi vim habens

DISOLVERSE, fácil de: λύσιμος, ος, ον facilis ad solvendum

DISONANCIA: ἀντοφωνία, ἀρρυθμία, ἀπη- χεια, ας, η cantus absonus, dissonus; dissonantia

DISONANTE: ἀπαδός, ὄς, ον; βαρυχηγής, βαρυαχηγής, ἑς; διαφωνητικός, η, ὄν; διάφωνος, ος, ον; δύσφωνος, ος, ον; παρά- χορδος, ος, ον; παραπληξ, ηγος, ὀ, η gra- vem sonum edens, dissonus, inconcinus absonus

DISONAR: ἀφαρμόζω, ἀπάδω, ἀπηχέω, ἀπαδέω, ἀρρυθμέω, ἐξαρμόζω, -αρμόττω, παραχορδέω, -δίζω dissono, in cantu discrepo, dissonus sum, absono

DISPARAR: ῥίπτω, ῥιπτέω, ἀποπάλλω, -παλέω, βάλλω (βαλω, βέβληκα/βέβολα, βέβλημαι), διακοντίζω, -ζομαι, διατο- ξεύω jacio, jaculor.- Disparar por encima ὑπερακοντίζω supra jaculor.- Con celeridad: ὄξυβολέω celeriter jaculor.- Con honda: ῥεμβυνάω fun- da jaculor.- Destreza en: ἐκηβολία, ας, η peritia jactandi.- El que dispara primero: πρωτοβόλος, ος, ον qui primus jaculator.- Hacia: εἰσα- κοντίζω jaculor in.- Juntamente:

συμβάλλω una jacio.- La saeta: τοξάζομαι ex arcu saggitam emitto.- Que dispara desde lejos: μακρβόλος, ος, ον longinquo jaculans.- Que dispara con fuerza: κραταιβόλος, ος, ον valido impetu jaculans.- Que dispara dardos con destreza: δεχιοβόλος, ος, ον que dextra manu telum jactit.- Que dispara lejos: έκασταβόλος, ος, ον έκτηβόλος, ος, ον longe jaculans.- Que dispara de lejos: τηλεβόλος, ος, ον qui longe jaculatur

DISPARO: `ρίμμα, ατος, τό; βαλλητύς, ύος, η; βολη, ης, η jactus, jaculatio.- Derecho: εύθυβολία, ας, η rectus jactus.- Expuesto a los disparos: βλητικός, η, όν ictibus obnoxius.- Molestar con disparos de seate u otras armas: βληστρίζω jactando vexo.- Molestia debida a disparos con saetas, etc.: βληστρισμός, ού, ό jactatio.- Disparo con saeta: βλεστρισμός, ού, ό jactatio

DISPENSACIÓN: (administración, gestación)
DISPERSIÓN: διασκορπισμός, ού, ό; διασπορά, άς, η; παρασπορά, άς, η; σκορπισμός, ού, ό dispersio

DISPERSO: σκεδαστός, η, όν; σποράς, άδος, ό, η dispersus

DISPONER: άπευθίνω, άρτιάζω, διαρμόζω, διασταθμάομαι, διαπιθέω, διαθέω, διευθετέω, καταχωρίζω, κατευτρέπίζω, συμβιβάω, συνδιατίθημι, τεύχω (τέτευχα, τέτυγμα) dispono, apparo, paro, instruo.- Antes: προδοικέω ante dispono.- Apto para disponer: τευκτικός, η, όν habens vim parandi.- Disponer con arte, con habilidad: τεχνόω arte instruo.- El que dispone: διαθετηρ, ηρος, ό; διαθητης, ού, ό dispositor.- Que dispone: συναρμοστης, ού, ό qui una concinnat vel componit.- Que todo lo dispone mal: κακοθημων, ων, ον (ονος) omnia male disponens

DISPOSICIÓN: διακόσμησις, εως, η; διάκοσμος, ου, ό; διαταγη, ης, η; διάθεσις, εως, η; ποιότης, ητος, η; θεμός, ού, ό dispositio, ordo, apparatus.- Antecedente: προδιάθεσις, εως, η antecedens dispositio.- Buena disposición de ideas y de palabras: οίκονομία, ας, η

τιόν άποικονόμησις, εως, η; άποικονομία, ας, η; διαχείρησις, εως, η; διασχειρία, ας, η dispensatio

DISPENSADOR (administrador, gestor): διανομεύς, έως, ό dispensator

DISPENSAR, distribuir, administrar (fácil de.): εύοικονομητος, ος, ον dispensatu facilis

DISPEPSIA: δισπεψία, ας, η difficilis concoctio

DISPERSAR: `ρυμβονάω, άποκίδναμαι, διασπείρω (-σπερω, δέσπαρκα/δέσπορα) σκεδάζω, σκεδάω, σκεδάννυμι, -ννύω, σκιδνάω, σκίδνημι (pas. σκίδναμαι) dispergo.- A la vez: συσκεδάζω, συσκεδάω una dispergo.- A los ciudadanos: διοικίζω incolas dispergo.- Que dispersa: διασπορεύς, έως, ό qui dispergit.- Ser dispersado: `ρανάομαι spargor

apta rerum verborumque dispositio in oratione.- Buena disposición: εύμάρεια, ας, η; habilitas.- Buena disposición de las cosas: τάξις, εως, η ordo.- Buena, conveniente: άρμοσμα, ατος, τό apta dispositio.- Estado de una cosa: σχέσις, εως, η habitudo, dispositio.- Exterior: σχημα, ατος, τό gestus.- Mala disposición de las cosas: κακοθημοσύνη, ης, η confusus ordo.- Ordenada de los objetos: κατακόσμησις, εως, η apta dispositio rerum.- Previa: προοικονομία, ας, η praevia dispositio

DISPUESTO: έμπαράσκευος, ος, ον; έπαρτης, ης, ές; κατασκευαστός, η, όν; συμπεπτωκός, υία, ός apparatus, promptus paratus.- Dispuesto a: προπεων, ωνος, ό, η promptus.- Bien dispuesto: εύδιάθετος, εύτμητος, ο, ον; εύθημων, ων ον (-ονος) pulchre, bene paratus, concinnus.- Estar dispuesto a algo: διακείμαι, παρίσταμαι, παριστάνω afficior, praesto sum ad.- Para todo: πανουργης, ης, ές; πανούργος, ος, ον ad omne opus expeditus

DISPUTA: `έρις, ιδος, -ιος, η; διαδικασία, ας, η; -δίκασμα, ατος, τό; διαδικασμός, ού, ό; διαλογισμός, ού, ό; έρεσχε-

λία, ας, η; ἐρίθεια, ας, η; ἐρωτημα, ατος τό; κρίσις, εως, η *lis, disceptatio, rixatio, contentio, quaestio*. - *Acalorada sobre cosas fútiles o arduas: μεταρσιολεσχία, ας, η de rebus altis vel inanissimis anxia disputatio*. - *Habilidosa: τεχνολογία, ας, η artificiosa disputatio*. - *De palabras: λογοδηρία, ας, η; λογομαχία, ας, η verborum pugna*> *El que disputa sobre palabras: λογομάχος, ος, ον qui verbis pugnat*> *Enemigo de: μισόδικος, ος, ον osor controversiarum*> *Impertinente: περισσολογία, ας, η disputatio ad rem non pertinens*> *Mutua: συζητησις, εως, η disputatio mutua*. - *Sobre cosas despreciables: στενολεσχία, ας, η disputatio de rebus nihili*> *Vana: παραδιατριβή, ης, η vana disputatio*

DISPUTADOR: ἐγκληματικός, η, ὄν; συζητητής, οὔ, ὃ *jurgiosus, disquisitor*

DISPUTAR: ᾠθίζομαι, ἀμφιλέγω, διαδικέω, διακρίνω, διαλαμβάνω, καταδηριάζομαι, ποτερίζω, -ίσδω, προτερίζω, προσυγγίνομαι, συζητέω *discepto, con gredior, contendo, certo, litigo, disse ro, disputo*. - *Disputar contra: ἀντικαταστεινέω contra contendo*. - *Habilidosamente: τεχνολογέω artificiose disputo*. - *Ateniéndose a reglas: κατατεχνολογέω ex artis praeceptis dico* *Con calor sobre cosas pequeñas: DISTANCIA: ἀποχή, ης, η; χωρισμός, οὔ, ὃ distantia*. - *De un lugar: διασφάζ, αγος, ὃ loci distantia*

DISTANTE: ἀπότερος, α, ὄν; διαστάς, ἄσα ἄν; διασταπός, η, ὄν; τηλουρός, ἄ, ὄν *longinquus, distans*. - *Muy: πορρωτατος η, ὄν longissimus*. - *Estar distante. ἀφιστάνω, ἀφιστάω, ἀφίστημι (ἀποστησω, ἀφέστακα) disto*. - *ἀπόστηθι (impers.)*

DISTAR: διαλείπω, διαλιμπάνω, διαστατέω, διέχω, διεστηκω, διηστημι *disto absum*

DISTINCIÓN: ἀφορισμός, οὔ, ὃ, αντιδιαστολή, ης, η; ἀριπρέπεια, ας, η; διαστολή, ης, η; διόρισμα, ατος, τό; διορισμός οὔ, ὃ; εὐκρίνεια, ας, η; παραδιαστολή, ης, η; παρεκβολή, ης, η *delectus, distinctio*. - *Secundaria: ὑποσημη, ης,*

μικρολογέομαι, σμικρολογέομαι mini mis de rebus anxie disputo. - *Con otro: προσπαλαίω obluctor*. - *Con seriedad: σπουδαιολογέω serio disputo* *Con terquedad: ὑπερδιατείνω, -τείνομαι supra modum et obnixe contendo* *De cosas arduas e inabordables: μεταρσιολεσχέω de rebus sublimibus et futilibus anxie disputo*. - *De cosas pequeñas: διαλεπτολογέμαι, στενολογέω de rebus minutis disputo*. - *el que disputa, habla, diserta: λεπτολογιστής, οὔ, ὃ subtilis argutor*. - *El que con sutileza disputa de cosas de poca entidad: λεπτολόγος, ος, ον de rebus parvis subtiliter disserens* *Discutir, enzarse en una discusión: ἐρεσχελέω, ἐρεσχελίζω, ἐρίζω, ἐρίσδω rixor, contendo*. - *Juntamente: συνερίζω simul contendo*. - *Discutir todavía prosanaτείνομαι insuper contenido*. - *Que disputa de cosas arduas y fútiles: μεταρσιολέσχης, ου, ὃ, η qui de rebus altis sermonem habet*. - *Que disputa con calor de cosas pequeñas: stenolésxhc, ου, ὃ qui anxie de rebus parvis loquitur*. - *Disputar sobre todo palabras: λογομαχέω de verbis pugno*

DISPUTARSE las posiciones dos ejércitos: τοπομαχέω *de loco pugnae contendo*

η *subdistinctio*

DISTINGUIDAMENTE: ἑξοχον *eximie*

DISTINGUIDO: διαπρεπής, ης, ἐς; ἐμφανής, ης, ἐς *egregius, conspicuus*. - *Por notas blancas: λεοκόστικτος, ος, ον albis notis distinctus*

DISTINGUIR: ἀποδιαρέω, διείργω, διευκρινέω, διῆστημι (διαστησω, διήστηκα), διορίζω, χωρίζω, σημειόομαι, συνδιαρέω, ὑποστίζω *insignio, distinguo, discerno*. - *Al mismo tiempo: συνδιορίζω simul distinguo*. - *Distinguir antes al contrario: ἀντιδιαιρέομαι, ἀντιδιαστέλλω distinguo contra*. - *Que sabe distinguir: ἀφοριστικός, η, ὄν distinguendi vim habens*

DISTINGUIRSE: ἐλλάμπω *se distingue*

re.- Entre los demás: ὑπερλάμπω super alios claritate conspicior.- Debe distinguirse: ὑποστικτέον subdistinguendum est

DISTINTAMENTE: ἀφορισμένως, διηρημένως *distincte*.- De otro modo: ἄλλῃ *aliter*

DISTINTIVO, (sin): ἄσημοος, ους, ους, ουν; ἄσημων, ων, ον *cui nota non est impressa*

DISTINTO: ἄλλοῖος, α, ον; ἀσυγκέραστος ος, ον; διηρημένος, η, ον; εἰλικρινής, ης, ἐς *diversus, distinctus*.- Otro: ἕτερος, α, ον *alter*.- De los demás: ἕτερεῖος, α, ον *diversus a reliquis*.- De parecer distinto: ἕτερογνωμοσύνη, ης, η *diversa sententia*

DISTORSIÓN: διαστροφή, ης, η *infelixio*
DISTRACCIÓN: διολκή, ης, η; περισπασμός, οὔ, ὁ *distractio*

DISTRAER: περισπάω, περισύρω *distraho*.- Del estudio: ἀπασχολέω *abduco a studio*

DISTRAERSE, andar por las nubes: μετεωροπορέω *per sublime gradior*.- Que se distrae, que anda por las nubes: μετεωροπόρος, ος, ον *inania inquirens*.- Pasar el tiempo: ἐπιδιατρίβω *tero tempus*

DISTRAIMIENTO: ἀπασχολία, ας, η *abstractio*

DISTRIBUCIÓN, repartición: ἀποικονόμισις, εως, ης; ἀποικονομία, ας, ης; ἀπονομή, ης, η; δάτησις, εως, ης; διάδοσις, εως, ης; διαμερισμός, οὔ, ὁ; διανέμησις, εως, ης; διανομή, ης, ης; ἐπινέμησις, εως, ης; καταμερισμός, οὔ, ὁ; μερισμός, οὔ, ὁ; νε ἀποτρέπω, διατρέπω, ἐξαφιστάω, ἐξαφίστημι, ἐξαφιστεμι, μεταβιβάζω, μεταναγινωσκω, μεταπείθω, παρεκτρέπω *in diversum hortor, dissuadeo, dehortor, avertor, abduco, ab opinione deduco deduco a proposito*.- Aquel a quien fácilmente se disuade: εὐμετάπειστος ος, ον *qui facile dissuadetur*.- Con falaces discursos: παράγω *a proposito subdola oratione abduco*

DISUASIVO, disuasorio: ἀποτρεκτικός, η, ὄν; διατρεπτικός, η, ὄν *dissuasorius, avertendi vim habens*

μη, ης, ης; νομή, ης, ης; πρόδοσις, εως, η *erogatio, distributio, dispensatio*.- Justicia en la distribución: νέμησις, εως, η *distributio (justicia distributiva)*.- Por centurias: κατάταξις εως, η *distributio in centurias*.- Por sorteo: ἐπικληρωσις, εως, η *allegatio per sortem*.- Anticipo de dinero: πρόδοσις, εως, η *ante datio*

DISTRIBUIR: ἀναδίδωμι, ἀποδάζομαι, δαδάσκω, διαδίδωμι (δωσω, δέδωκα), διατρέω (διηρηκα), διακληρονομέω, διακοσμέω, διαμερίζω, διανέμομαι, ἐπινέμω, καταδίδωμι, καταμερίζω, κατανέμω, μοιράω, νέμω (νενέμηκα, νένομα) *νομιάω, περιφέρω distribuo*.- Con: συνανδίδωμι, συνδιανέμω, συγκατανέμω *simul distribuo*.- El que distribuye: δατηριος, ος, ον; δατητης, ου, ὁ *distributor*.- Distribuir además: ἐπιδιατρέω, ἐπιδιανέμω *insuper distribuo*.- Lo que se debe distribuir: διαδότεος, ος, ον *distribuendum*.- Por sorteo: μοιρολαχέω, -λογέω, -λογχέω, διακληρώω, ἐπικληρώω, κατακληροδοτέω *sorte distribuo*.- Que distribuye por sorteo: μοιρολόχης, -λόγχης, ου, ὁ *qui partem sorte distribuit*.- Que distribuye rectamente: ὀρθονόμος, ος, ον *recte distribuens*.- Que distribuyen por sorteo los bienes públicos: μοιρίλογχοι, μοριόλογχοι, ων, οἱ *qui bona publica sorte distribuit*.- Se ha de distribuir: ἐπιανεμητέον *distribuendum est*.- Sobre: προσκατανέμω *insuper distribuo*

DISTRIBUTIVO: διανεμητικός, η, ὄν *distributivus*

DISUADIR: ἀντιπαρακαλέω, ἀπομυθέω, ἀποσπεύδω, ἀποσυμβολεύω, ἀποτροπάω,

DISUELTO: διάλυτος, η, ον *dissolutus*
DISOLUCIÓN, crápula: ἄσωτία, ας, η *vi ta dissoluta*

DISYUNCIÓN (gram.) παραδιαστολή, ης, η *disjunctio*.- Hacer una disyunción viciosa: παραδιαζεῦγνυμι, -γνύω *perperam et viciose distingo*.- Mal hecha: παραδιάζευσις, εως, η *prava disjunctio*

DISYUNTIVO: διαζευκτικός, η, ὄν; παραδιαζευκτικός, η, ὄν *disyuntivo*

DITIRAMBO: διθύραμβος, ου, ὀ dithyrambus.- Maestro de poesía ditirám-bica: κυκλιοδιδάσκαλος, ου, ὀ magister carminum cyclicorum

DIURÉTICO: διουρητικός, η, ὄν urinam ciendi vim

DIURNO: ἡμέριος, α, ὄν; ἡμερινός, η, ὄν; ἡμέριος, ος, ὄν; μεθημερινός, η, ὄν diurnus, unum diem perdurans.- De un día: ἑφομέριος, ἑφεμέριος, ος, ὄν diurnus

DIVAGACIÓN incierta, de andar de acá para allá: ῥέμβη, ης, η; ῥέμβος, ου, ὀ vagatio incerta

DIVAGAR: ῥεμβάζω, ῥεμβεύω, διεξέρχομαι, παρατρέπω vagor, digredior.- Hacer diva-gar: ἀπλάζω, -πλάγγω, πέπλαγχα aberrare o evagari facio

DIVERSIDAD: ἑτερότης, ητος, η; ποίκιλις, εως, η diversitas, varietas

DIVERSIÓN: παίγμα, ατος, τό lusus.- Diversiones: βαύκισμα, ατος, τό; βαυκισμός, οὔ, ὀ deliciae.- Por diversión: παιγνιωδῶς joculariter.- To mar por diversión: κατατρυφᾶω ludibrio habeo

DIVERSO: ἑναλλος, ος, ὄν; ἄλλοῖος, α, ὄν; ἄσυμφης, ης, ἑς; διάφορος, ος, ὄν; διαμφᾶδιος, -φίδιος, ος, ὄν; παντοδᾶπός, η, ὄν diversus.- Enteramente diverso: πανἑξᾶλλον, ου, τὸ omnino ab aliis diversum

DIVERTIDO: ἐπίχαρις, ις, ι; ἑρανός, η, ὄν; φακός, η, ὄν; παίγνιος, ία, ιον ludicer, jucundus, levis

DIVERTIRSE: ἄσμενίζω, βαυκίζομαι, ἐπαγλαῖζω, εὐφραίνομαι laetor, animum relaxo, lascivio, relaxo.- Bailando: κατορχέομαι saltatione oblector Como joven: κοριᾶω juveniliter exulto.- Con libertad: κομᾶω lascivio.- Juntos: συσχολάζω simul otior

in minutas partes concisum est.- Malamente: παρατέμνω perperam scindo.- Medio dividido: ἡμιδάης, ης, ες semidivisus.- Que divide en dos partes: διχοτόμος, ος, ὄν in duo divi-

DIVIDIDO: μερόεις, εσσα, εν divisus.- No dividido: ἄσχιδης, ης, ἑς; ἄσχιστος, ος, ὄν indivisus.- En cinco partes: πενταμερης, ης, ἑς in quinque partes divisus.- En dos partes: διάτομος, ος, ὄν in duo divisus.- En muchas partes: πολυμερης, ης, ἑς multipartitus.- En muchos ramos: πολλῶζος, ος, ὄν in multos ramos dispersus En tres partes: τριμερης, ης, ἑς in tres partes divisus

DIVIDIR: ἀναδάζομαι, ἀνασχίζω, ἀποδάζομαι, ἀποδιαίρω, ἀπομερίζω, ἀποπρίω, δάζομαι (-άσομαι, -άσμαι), δαῖζω, δατέομαι, διαδάζομαι, διαδατέομαι, διαίρω (διηρηκα), διακληρονομέω, διαμηρίζω, διαμοιράομαι, διανέμω (νενέμηκα/νένομα) διαταέμνω, διατμέγω (-τμησσω, -ξω), διχάζω, διχᾶω, ἐπιμερίζω, ἐπινέμω, κατδιαίρω, καταπρίω, μείρω, μείρομαι (έμμορα, μέμαρμαι, εἰμαρμαι), μερίζομαι, μεριτεύομαι, μετανέμω, μορέω, παρενταδέομαι, τέμνω (τεμω, ταμω; τέμηκα/τέτομα), τηγῶ (τηξω, ἑτέμηξα, ἐτμάγην/έτμηγην)

divido, disseco, partior.- Con cuerda: σχοινίζω, fune divido.- De nuevo: ἀναδαίω rursus divido.- División: διαμηρισμός, οὔ, ὀ divisio.- Dividida en partes: μοιρίς, ίδος, η in partes secta.- Dividido en dos partes: διμερης, διμοιρης, ης, ἑς bipartitus.-

)En cuántas partes dividido? ποστημόριος, ος, ὄν quotam partem habens? **Dividir en dos partes:** διχοτομέω in duas partes divido.- **En cuatro partes:** τεταρτάζω in quatuor partes divido.- **En dos partes a modo de pinzas:** χηλῶ bisulcum, bifidum reddo.- **En pedacitos:** μιστάλλω, κερματίζω in minutas partes seco, concido.- **En tres partes:** τριμερίζω, τρισσῶ, τριττώ, τριτῶ in tres partes divido.- **Dividir juntamente:** συνδιαίρω simul divido.- **Fácil de dividir:** διαιρετός, η, ὄν sectilis.- **Lo que se ha dividido en pequeñas partes:** κερμάτισμα, ατο, τό id quod

dens.- Que divide en partes: μερόεις εσσα, εν in partes dividens.- Que divide, desune: διάβολος, ου, ὀ qui dividit vel evertit.- **Rectamente:** ὀρθοτομέω recte seco.- Ser o estar

divididos: μερίσομαι **dividor**.- **Territorios**: παραβραβεύω **distermino**.- **Volver a dividir**: προσδιαιρέομαι **iterum divido**

DIVIDIRSE, que puede dividirse: εὐδιάρετος, ος, ον **qui facile dividi potest**

DIVIESO: δοθην, ηνος, δ; δοθίων, ονος
ὁ **furunculus**

DIVINA y humana naturaleza: θεανθρώπινα, ας, η **divina et humana natura**

DIVINAMENTE: θεΐως, θεόφιν **divinitus**

DIVINIDAD: αὐτῶς, ωτος, ω (**fons luci, ipsa lux**), δαμόνιον, ου, τό; δαίμων, ονος, δ, η; θεΐον, ου, τό; θειότης, ητος, η **divinitas, deus, dea**.- **Contar entre las divinidades y entre los demonios**: δαμονίζω **inter deos refero**.- **Inspirado por la divinidad o por el demonio**: δαμονιόληπτος, ος, ον **a daemone afflatus**.- **Perteneciente a la divinidad**: δαμονικός, η, ὄν **daemonicus**.- **Una sola y misma deidad**: συνθεΐα, ας, η **una et eadem divinitas**

DIVINIZAR: ἀποθεῶ, ἐκθειάζω, ἐκθειῶ
ἐκθεῶ, θεῶ **deum facio, divinis honoribus consecro, ut deum colo**.- **Ser divinizado** δαμονίζομαι **divinus fio**

DIVINO: ἑνθεος, ἀντίθεος; δῖος, δῖα, δῖον; ὄμφηεις, εσσα, εν; σεΐος, α, ον; θεοπρεπής, ης, ἐς; θεόρρητος, θεόσσυτος
θέσκελος, θεσπέσιος, ος, ον; θευμερής, ης, ἐς **divinus, aequalis deo**.- **Ciencia divina**: ἐκθέσφατον, ου, τό **scientia divina**.- **Dar respuestas divinas**: θεσφατέομαι, -φατίζω, -φατώ **divinitus edo responsa**.- **Digno de honores divinos**: θεοτίμητος, ος, ον **divino honore colendus**.- **Divina majestad**: θεοπρεπές, τό **divina amjestas**.- **El que tiene lengua divina**: θεόγλωσσος, ος, ον **cui divina lingua est**.- **Instruido en las cosas divinas**: θεόσοφος, ος, ον **divina sapiens**.- **Intermediario divino entre la divinidad y los hombres**: δαμόνιον, ου, τὸ **inter-nuntius deorum hominumque**.- **Enviado divino**: δαμόνιος, α, ον **divinus nuntius**.- **Movido por espíritu divino**: θεαστικός, η, ὄν; θέειος, ος, ον **divinus, qui divino spiritu agitur**.- **Muy**

divino: ἑγάθεος, ζάθεος, η, ον; περίθειος, εΐα, ειον; περιθειότατος, η, ον
valde divinus.- **Obra divina**: θεουργία, ας, η **opus divinum**.- **Palabra divina**: θεορρημοσύνη, ης, η **divinus sermo**.- **Por impulso divino**: θεοφρητος, θεοφορητος **divino impulsu**.- **Que habla cosas divinas**: θεορρημων, ων, ον **divina loquens**.- **Respuesta divina, oráculo**: χρησμάδοτημα, ατος, τό **responsum ab oraculo datum**.- **Ser divino**: θεάζω **divinus sum**.- **Divino y humano**: θεανδρικός, η, ὄν **divinus simul et humanus**

DIVISIBLE: μεριστός, η, ὄν; διαρετέος, ος, ον; τμητικός, η, ὄν **dividuus, dividendus, sectilis**

DIVISIÓN: ἀποδοασμός, οὐ, δ; δάσμα, ατος
τό; δάσμευσις, εως, η; διαίρησις, εως, η
ἐπινέμησις, εως, η; χωρισις, εως, η; μερισμός, οὐ, δ; τμημα, ατος, τό **divisio**
División o ejército de 2.048 soldados: μεναρχία, ας, η **agmen constans e viris bis mille et quadraginta octo**.- **División en dos partes**: διχοτομία, ας, η **bipartita sectio**.- **En tres partes**: τριμέρεια, ας, η; τριασμός, οὐ, δ **divisio in tres partes**
Por sorteo: διάληξις, εως, η **disceptatio**.- **Todo lo que sirve de división**: παράφραγμα, ατος, τό **omne dividens aliquid**

DIVISOR: διχαστη, ρηρος, η **divisor**

DIVORCIO: διαζύγιον, ου, τὸ; διασφαγή, ης, η **divortium, intercisio**

DIVULGADO: ἑκφόρος, ἑλλεσχος, ἀνάπυτος, ος, ον **divulgatus, qui est in omnium ore, pervulgatus**

DIVULGAR: δημοσιεύω, διαβοβάω, διαφημέω, διαγνωρίζω, διακωδονίζω, διαλαλέω, διανέμομαι, διασκεδάω, διαθρυλλέω, ἐκφερομυθέω, ἐξεπηγειν, φημίζω, καταφαμίζω, -φημίζω, περιβοᾶω, σκηνοβατέω **divulgo, celebros, romorem spargo, effero sermones in vulgus**.- **Presentarse en escena**: ἐνσκηνοβατέω, -βατέομαι **in proscenium produco**.- **Por todas partes**: περικληϊζω **undaquaque divulgans**.- **Que todo lo divulga**: πανθρύλλιον, πανθρύλλιον, ου, τὸ **omnia divulgans**

DOBLADO: ῥαβοειδης, ης, ἑς; διπτυχης ης, ἑς; ἐπικαμψης, ης, ἑς; -κάμπιος, ος, η, ὄν **inflexus, duplicatus.**- **A lo largo:** παλιμμηκης, ης, ἑς **in longitudinem duplicatus.**- **Estar doblado alrededor:** προσπτύσσομαι **circumplicor** **Hacia atrás:** πελιμπλεκης, ης, ἑς **retrosum plexus.**- **Plegado:** συμπλοκος, ος, ον **complicatus.**- **Siete veces doblado:** ἐκτάχα, -χη **septempliciter**

DOBLAMIENTO: διαλύγισμα, ατος, τό **flexio**

DOBLAR: ῥαιβῶ, ἀναγνάπτω, διαλυγίζω, ἐγκάμπω, ἐπικάμπω, ἐπιγνάπτω, ἐπικλάω, καμπυλιάζω, καταβιάζω, -βιάζομαι, κατακάμπω, κατακολπίζω, καταλυγίζω, κνάμπω, γνάμπω, κάμπω κολπίζω, κυρταίνω, κυρτώ, προτροπάω στρέφω (στρέψω, ἑστροφή) **infecto, flecto.**- **Doblar a la vez:** συγκάμπω **una infecto.**- **Acción de doblar:** κατακόλπισις, εως, η **in sinum receptio.**- **Alrededor:** περιγνάπτω, περιδιπλώω, περικάμπω **circumfecto, circumplico.**- **Bien doblado:** εὔστροφος, ος, ον **eleganter flexus.**- **Duplicar:** διπλώω **duplico.**- **Doblar algo:** γρουπαίνω **aduncum et inflexum reddo.**- **Hacer senos, dobles:** ἀποκολπέω **sinuo, infecto.**- **Hacia un lado:** παρασπάω **in latus traho.**- **Doblar o plegar haciendo vueltas:** συμπλέκομαι συμπλέκω, συμπτύσσω **complicor, complico.**- **Que se dobla de varias maneras:** πολύγναμπος, ος, ον **qui variis modis flectitur.**- **Un poco:** ὑποπερικλάω **subtus infringo.**- **Volverse a doblar:** ἀνακάμπω **reflecto**

DOBLARSE algo: ὑποκάμπω **aliquantum infecto me.**- **Indecentemente:** ῥιχνόομαι **indecenter me flecto.**- **Fácil de doblarse:** εὔκαμψης, ης, ἑς; εὔκαμπος, ος, ον **flexu facilis**

DOBLE: διαδίπλοος, ου, ὄ; δίβολος, ος, ον; δίζυγος, ος, ον; διδυμογενης, ης, ἑς; διδυμόγενος, δίδυμος, ος, ον; διχθάδιος, δία, διον; διχθάς, ἄδος, η; διπλάσιος, ἰα, ἰον; διπλάσιων, ὶων, ον; δίπλαξ, ακος, ὄ, η; διπλός (-οῦς, οῦς, οὔν) δίπτυξ, υχος; δίπτυχος, ος, ον; διστός, διττός, διξός, η, ὄν; διοός, ἄ, ὄν; δοός,

ον; γαμψός, η, ὄν; γυραλλέος, ἑα, ἑον; γυρεός, η, ὄν; καμπύλος, ος, ον; καμψός,

ἄ, ὄν **duplex, geminus.**- **Doble peso:** διπλότερον **duplum pondus.**- **Ser o estar doble:** δισσεύω **duplex sum**

DOBLEGABLE: λυγιστικός, η, ὄν **lentus**

DOBLEGADO ligeramente: ὑπόσκαμβος, ος, ον **liviter inflexus**

DOBLEGAR: ἰδνῶ, ἐγκάμπω, ἐπιγνάπτω **infecto.**- **A un lado:** παραστροφάω **in latus deflecto.**- **Persuadiendo:** παραπείθω **suadendo flecto.**- **Que tiene poder de doblegar el ánimo:** ψυχαγωγικός, η, ὄν **habens vim flectendi animum**

DOBLEGARSE: δυσωποῦμαι, ἐντρέπομαι, ἐπανακάμπω **flector, reflector me**

DOBLEMENTE: διχως, διπλη, δίπτυχα, διττάχως **dupliciter**

DOBLEZ: κόλπωσις, εως, η; λύγισμα, ατος τό; λυγισμός, οὔ, ὄ; πτύγμα, ατος, τό; πτυγμάτιον, ου, τό; πτυχη, ης, η; πτυχίς ἴδος, η; πτυξ (πτυχός) η; πτύξις, εως **contractio in sinum, flexus, plicatura** **Que tiene muchos dobleces:** πολύγναμπος, ος, ον **qui multos habet flexus**

DOCE: δεκαδύω. δωδεκα, , δυοκαίδεκα, δωδεκα (οἰ, αἰ, τᾶ) δυόδεκα, δυοκαίδεκα **duodecim**

DOCENA: δεκαδύω **duocena**

DÓCIL: εὔαγωγος, εὔημιος, εὔπαραμύθη -τος, ος, ον; εὔτρεπης, καταπειθης, ης ἑς; κτίλος, ος, ον **docilis, oboediens qui docilem se praebet.**- **Dócil al freno:** πειθόνιος, ος, ον **oboediens habenis**

DOCTO: δαεῖς, εσσα, εν; δάεμων, ὶων, ον δεδάω, ὄτος, ὄ; διδακτός, η, ὄν; παιδευτός, η, ὄν **doctus.**- **Medio docto:** ἡμιμαθης, ης, ἑς; ἡμιπαίδευτος, ος, ον **semi-doctus.**- **Muy:** πο-λύϊστωρ, ορος ὄ, η **doctissimus**

DOCTOR, el que hace las veces de doctor: ὑποδιδάσκαλος, ος, ον **doctoris vicarius**

DOCTRINA: δίδαξις, εως, η; διδαχη, ης, η μάθη, ης, η; παιδευτικόν, οὐ, τό *praeceptio, doctrina.*- *Belleza de doctrina* εύμοσία, ας, η *doctrinae gratia.*- *Comunicada de palabra:* παράδοσις, εως η *doctrina ora tradita.*- *Defensor de alguna doctrina:* δογματιστής, οὐ, ὁ *defensor alicuius doctrinae.*- *Doctrinas preparatorias:* προπαιδεύματα, ὧν, τὰ *ea, quorum doctrina praeparat ad alia.*- *Enseñar otra doctrina:* **DODECAEDRO:** δωδεκάεδρος, ου, ὁ, η *duodecim lateribus incumbens*

DODRANTE (moneda; parte de la herencia de los romanos) τριμῶριον, ου, τό *dodrans*

DOGMA: δόγμα, ατος, τό; δόξασμα, ατος, τό *dogma.*- *Introducir un dogma:* δογματίζω *dogma* *introduco*

DOGMÁTICO δογματικός, η, ὄν *dogmático*

DOGMATIZAR: δογματίζω *dogma* *introduco.*- *El que dogmatiza:* δογματιστής, οὐ, ὁ *qui praecepta describit*

DOLER: ἀλγέω (-ησω, ηλγηκα), κατανώσσω *compungo, doleo.*- *A quien le duele mucho:* ὑπεραλγής, ης, ἐς *qui supra modum dolet.*- *Dolerse mucho:* περιδυνάω *vehementer doleo.*- *Dolerse, llevar a mal:* ἀχαεύω, ἀχέω, ἄχνημαι (-ύσομαι, , ἄχνησαι) *aegre fero, doleo.*- *Dolerse, tener pena* ἀλυσθμαίνω, μεταστένω *ingemisco, ingemisco ob.*- *Dolerse de:* μεταστοναχίζομαι *ingemisco.*- *Indignarse:* ἀγανακτέω (-ησω, -ηκα) *doleo, indignor.*- *Mucho:* περιδυνάω, προσκακοπαθέω, ὑπεράχθομαι *vehementer, admodum, valde doleo*

DOLO: ἡἠρόπευμα, ατος, τό; φενακία, ας, η; κακομηχανία, ας, η; κερδοσύνη, ης, η; παλιμβολία, ας, η; πανούργημα, ατος, τό; πτέρνα, ης, η; στραγαλία, ας, η; στραγγαλίζω, ίδος, η; δολιότης, ητος η; δολοφροσύνη, ης, η *dolus.*- *Obrar con dolo:* ἐπιπαλάομαι *dolose ago*

DOLOR: ἀγγρίς, ίδος, η; ἀλγηδων, ὄνος, η ἄλγημα, αρτος, τό; ἄλγος, εος, τό; ὀδύνη, ης, η; δυηπάθεια, ας, η; λυμαχη, ης, η; λύπη, ης, η; λύπημα, ατος, τό; πόνος, ου, ὁ; στόνος, ου, ὁ *dolor.*- *Agu*

meta didasko nova in locum priorum doceo.- *Mala doctrina:* παράκουσμα, ατος, τό *prava doctrina.*- *Mucha doctrina:* πολυαναγνωσία, ας, η *multa doctrina.*- *Que sigue la recta doctrina:* ὀρθόδοκος, ος, ὄν *qui rectam doctrinam profitetur*

DOCUMENTO: δίδαγμα, ατος, τό; διδακτηριον, ου, τό; μάθημα, ατος, τό; παράδειγμα, ατος, τό *documentum*
dísimo: ὑπερωδυνία, ας, η *vehementissus dolor.*- *Que causa dolor:* ὀδυνερός, ἄ, ὄν *dolorem affert.*- *Que mitiga el dolor:* ὀδυνηφατος, ος, ὄν *dolorem mitigat.*- *Carencia de dolor:* ἀναλγησία, ας, η; νωδυνία, ας, η *carentia doloris.*- *Convulso de dolor:* ὀδυνοσπάζ, ἄδος, ὁ, η *dolrem convulsus*
Con grave dolor: ὀξυπαθως *gravi cum dolore.*- **Exención del dolor:** ἀνωδυνία, ας, η *doloris vacuitas.*- **Gravedad de los dolores:** πολυωδυνία, ας, η *gravitas dolorum.*- **Libre de:** ἄπονος, ος, ὄν; λειπωδυνος, η, ὄν; νηπαθης, ης, ἐς *laboris, doloris expers; dolore carens.*- **Lleno de:** καταωδυνος, ος, ὄν; στροφαίος, αία, αίων *dolore affectus, plenus dolorum.*- **Lo que produce dolor:** ὀδύναμα, ατος, τό *id quod dolorem affert.*- **Medicamento que calma el dolor:** ἀνωδυνος, ου, ὁ *sopiens medicamentum.*- **Molesto por el dolor:** ἐπωδυνος, ος, ὄν *dolore affectus.*- **Dolor moral:** ἄχος, εος, τό *moeror.*- **Muy ajeno de dolor:** τρισάλυπος, ος, ὄν *ter, valde expers doloris.*- **Muy fuerte:** ὠδίν, ὠδίς, ἴνος, η *vehemens dolor.*- **Oprimido por el dolor:** ὑπερωδυνος, ος, ὄν *dolore oppressus.*- **Que causa dolor:** λυπητικός, η, ὄν; παράλυπος, ος, ὄν *dolorem afferens.*- **Que da fin o apacigua a dolor:** παυσίλυπος, ος, ὄν *finiens, se dans dolorem.*- **Que no siente dolor:** ἀνωδυνος, ος, ὄν *dolorem non sentiens*
Que padece grandes dolores: ἐριωδυνος, ος, ὄν *magnos dolores habens.*- **Calmante del dolor:** παυσωδυνος, ος, ὄν *finiens sedan dolorem.*- **Que quita los dolores:** λυσανίας, ου, ὁ *qui solvit dolores.*- **Sufridor de graves dolores:** βαρύμαχθος, ος, ὄν *gravem dolorem patiens vel afferens.*- **Que tiene dolor reciente:** νεοκηδης, ης, ἐς *recentem dolorem habens.*- **Que padece**